

अनन्तरं कृत्स्नयज्ञात्मकः सन्प्रज्ञापतिरुत्क्रान्तवान् ॥ ४ ॥ सर्वाण्येतान्यनुदुत्य उच्चार्य । शीर्णेन भग्नेन ॥ ६ ॥ अत एव यजुर्वेदसूत्रवत्सर्वसूत्रेषु परस्परानैरपेक्ष्येण तदेदेकं ब्रह्मत्वं सूत्रितम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ५ ॥

अथांश्चदाभ्याख्यौ सोमग्रहौ विधित्सुस्तयोरा[त्मवागा]दिहूपतया समुच्चित्यानुष्ठानं प्रतिपादयति ॥ आत्मैव मध्यशरीरेमेव ॥ १ ॥ प्रावृहत् असुरेभ्यः सकाशात्स्वीकृतवत्तः ॥ ४ ॥ अदभाम अहिंसिष्म ॥ ५ ॥ निग्राभ्या इति वसतीवरोणां सोमासेकार्थानामपां (सोमसका°) ग्रहणम् । अंशून् सोमलतासंज्ञान् (? सज्ञान् Cod.) ॥ ६ ॥ त्रिभ्यः सवनेभ्य ऊर्ध्वमुक्थ्यषोडशि-संस्थादिहूपम् । ग्रहान्तरवत्प्राप्तमभिषवं निषेधति ॥ ७ ॥ अभिषवस्थाने आधूननं विधत्ते । ग्रहस्योपरि निहितांस्त्रीनंशूनेवाधूनीति कम्पयति । त्रेश्यादयः शब्दा देवलोकस्थानामपां संज्ञाः वृश्च्यते सिच्यते आभिरिति त्रेश्यः तासां पतने मार्गे हे सोम कम्पयामि कुत्सितं कू-नन्ति शब्दायत्तः इति कुकूननाः भन्दन्ते भद्रा भवन्तीति भन्दनाः अत्यर्थं मादयन्ति तर्पयन्तीति मादयितृत्तमा मदित्तमाः अतिशयेन मा[धु]र्योपेता मधुत्तमाः । तथा सति दैवीभिरद्भिः पात्र-गृहीताभिर्मानुषोभिरद्भिश्च एतस्मिन्ग्रहे रसं स्थापयति ॥ ८ ॥ सूर्यास्तमयात्पूर्वमेवोपवसथ्ये अहनि वसतीवरोणां ग्रहणादेवमुच्यते ॥ ९ ॥ ककुभं प्रशस्यम् । शुक्रो दीप्यमानः सोमः शु-क्रस्य दीप्यमानस्य सूर्यस्य पुरोगाः पुरतो गत्वा तथानन्तरं सोमः अमृतेयो (!) भूत्वा सोमस्य दिवि चन्द्रात्मना वसानस्य पुरोगामो भवति ॥ १० ॥ हविर्धानान्निर्गत्याहवनीयदेशं गत्वाह-वनीये जुहुयात् । न प्रवृणक्ति न दहति । अथास्य ग्रहस्य होमकाले क्रियमाणस्य प्रमाण-वायो (?) यदि बलान्निःक्रमणं स्यात्तदा हिरण्यस्योपरि प्रश्वासः कार्यः अभिव्यनिति उपर्युप-स्थानं करोति । यश्चतुर्थकाण्डे (६. १. ६.) हिरण्यस्योपर्युक्कूसनस्य स्तावको वाक्यशेषः सो ऽत्रापि द्रष्टव्यः । तावतीर्वत्सतयः ॥ ११ ॥ होमानन्तरमेनानंशून्प्रतिमन्त्रं राजाशंसगते (नाराशं°?) सोमे पुनः संसृजेत् । अदः अदाभ्यग्रहस्य ग्रहणकाले अंशुत्रयद्वयेण त्रीण्येव सवनानि प्र-वृहति आदत्ते ॥ १२ ॥ १३ ॥ ५ ॥

अथ समिदाधानादीनां वनस्पत्यादिहूपफलप्राप्तिसाधनतां विवक्षुराख्यायिकां रचयति ॥ १ ॥ इत् उ इक्ब्दो (? इतनुद्वक्ब्दो Cod.) ऽवधारणे उशब्दश्चार्थः । एषां पुरुषाणां सम्बन्धीनि पर्वणि वपूंषि अवयवसंधीन् पर्वशः संव्रश्च पर्वणि-पर्वणि संवृश्च संक्वेद्य पर्वश एकैकं पर्व तवेदं ममेदमित्यन्यैः पुरुषैः विभजमानान्पुरुषान् । भीष्मं भयंकरं खल्वेतत् भो पुरुषाः यूयं अन्यान्पुरुषान्पर्वशः विभक्तवन्तः स्थ एषां पुरुषाणां पर्वणि पर्वशः संवृश्च । सर्वे ते विभक्तार ऊचुः इमे विभज्यमानाः पुरुषाः इत्थमेवास्मान्परस्मिन्लोके सम्प्राप्तवन्तः अतस्तान्वै निर्यातनार्थमिदानीं वयमिहास्मिन्लोके प्रतिसचामहे कृतसंव्रश्चनप्रत्यर्पणेन स-म्प्राप्तुमः । पुनः पृच्छति कातोति ॥ ३ ॥ कृती क्तेदने पर्वणि-पर्वणि सम्यक्कर्तनं कृत्वा ॥ ४ ॥ आक्रन्दनमाक्रोशनम् ॥ ६ ॥ कल्याणीं शोभनाम् अतिकल्याणीमशोभनाम् । पितृगृहं प्राप्य सं-वेशनं कृतवान् । कस्य वेदस्याध्ययनं करिष्यामि किमपि अनधीतमध्येतव्यं मम नास्ति । विदां चकार ज्ञातवान् । अदृष्टः आश्रितः (?) खलु तमसि ॥ ७ ॥ पयसाग्निहोत्रं जुहोति यत् ॥ १ ॥ स यजमानः अग्निहोत्रे कर्मणि तत्साधनं द्रव्यं तृणेन दर्भात्मकेनावज्योतयति (°द्योत° Cod.) अवाङ्मुखं हविष उपरि द्योतनं (!) करोति ॥ १० ॥ अग्निहोत्रहोमसाधने तप्ते पयसि